

KONINKRIJK BELGIE

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 12 september 1997 door de Vlaamse minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid verzocht haar van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "houdende de goedkeuring van het samenwerkingsakkoord tussen de Franse Gemeenschap, de Vlaamse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap betreffende de heffing van het kijk- en luistergeld", heeft op 7 oktober 1997 het volgende advies gegeven :

STREKKING VAN HET ONTWERP

Luidens artikel 5bis, §§ 1 en 2, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten is het kijk- en luistergeld een "gemeenschapsbelasting". Het vaststellen van de aanslagvoet en de heffingsgrondslag van die belasting en het verlenen van vrijstellingen ervan blijven evenwel tot de bevoegdheid van de federale wetgever behoren.

Luidens paragraaf 5 van het voornoemde artikel 5bis zorgt de Staat, met inachtneming van de door hem vastgestelde procedureregels, kosteloos voor de dienst van de in paragraaf 1 bedoelde belasting voor rekening van en in overleg met de gemeenschappen, "tenzij de Gemeenschappen er in onderlinge overeenstemming anders over beslissen". Vooraleer de gemeenschappen zelf het kijk- en luistergeld kunnen innen, dienen ze m.a.w. "in onderlinge overeenstemming" een daartoe strekkende beslissing te nemen. Een dergelijke beslissing van de gemeenschappen ligt vervat in artikel 1 van het samenwerkingsakkoord waarvan het voor advies voorgelegde voorontwerp van decreet de goedkeuring beoogt, overeenkomstig artikel 92bis, § 1, tweede lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

ONDERZOEK VAN DE TEKSTEN

Voorontwerp van decreet

Opschrift

Men vervange in het opschrift van het ontwerp de woorden "houdende de goedkeuring" door "houdende goedkeuring".

Indieningsbesluit

In het dispositief van het indieningsbesluit dient niet het opschrift van het ontwerp van decreet te worden vermeld.

Men redigere dat dispositief als volgt :

"De Vlaamse minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid wordt ermee belast bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen waarvan de tekst hierna volgt :".

Samenwerkingsakkoord

Artikel 1

Ter wille van de overeenstemming met de Franse en de Duitse tekst van dit artikel, vervange men in de Nederlandse tekst de woorden "hebben beslist" door "beslissen".

Artikel 2

Luidens dit artikel "regelen" de ministers van de drie gemeenschappen die bevoegd zijn voor financiën elk jaar "de verdeling van de geïnde ontvangsten bij toepassing van artikel 13 van de wet van 13 juli 1987 betreffende het kijk- en luistergeld" (lees : de verdeling van de ontvangsten die werden geïnd met toepassing van artikel 13 ...).

.../...

Uit de memorie van toelichting bij het ontwerp van decreet blijkt dat de "regelingen" welke de bedoelde ministers (in onderling overleg) kunnen vaststellen, uitsluitend betrekking hebben op "werkafspraken" in verband met de verdeling van het kijk- en luistergeld in het geval dat een verhuurder van autoradio's en televisietoestellen gevestigd is in een andere gemeenschap dan die waarin de huurder gevestigd is : overeenkomstig artikel 13 van de voornoemde wet van 13 juli 1987 dient de verhuurder het kijk- en luistergeld te betalen (aan de gemeenschap waar hij gevestigd is), terwijl de opbrengst ervan, overeenkomstig artikel 5bis, § 4, van de bijzondere financieringswet, toekomt aan de gemeenschap waar het televisietoestel wordt gehouden of waar de houder van het autoradiotoestel (de huurder) gevestigd is.

Die bepaling van het samenwerkingsakkoord, waarbij een praktisch uitvoeringsprobleem wordt geregeld dat het gevolg is van de beslissing van de gemeenschappen om zelf in te staan voor de inning van het kijk- en luistergeld, doet de vraag rijzen of niet nog andere punten bij samenwerkingsakkoord moeten worden geregeld.

Zo lijkt het bijvoorbeeld wenselijk, om een efficiënte inning te organiseren, dat maatregelen worden genomen om de controle op de naleving van de wet van 13 juli 1987 te waarborgen. Een nuttige maatregel zou erin kunnen bestaan dat de gemeenschappen overeenkomen om informatie uit te wisselen welke met toepassing van artikel 22, derde lid, van de wet werd verkregen bij handelaars in radio- en televisietoestellen die in een bepaalde gemeenschap

.../...

gevestigd zijn en welke betrekking heeft op personen die in een andere gemeenschap gevestigd zijn. Ook in verband met overtredingen welke worden begaan door de inwoners van een bepaalde gemeenschap en welke worden vastgesteld door de ambtenaren van een andere gemeenschap (inzonderheid in verband met autoradio's), zou een dergelijke samenwerking kunnen worden overwogen, zulks met het oog op de in te vorderen bijtaksen (artikel 17 van de wet van 13 juli 1987) en de eventuele verdubbeling van het kijk- en luistergeld (artikel 18 van de wet).

Artikel 3

Luidens de Nederlandse tekst van het samenwerkingsakkoord treedt het akkoord in werking op 1 januari 1997. In de Franse en de Duitse tekst is daarentegen sprake van 1 april 1997. Die discrepantie moet worden weggewerkt.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	W. DEROOVER,	kamervoorzitter,
	P. LEMMENS,	staatsraden,
	L. HELLIN,	
	A. ALEN,	assessoren van de
	H. COUSY,	afdeling wetgeving,
Mevrouw	F. LIEVENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. G. VAN HAEGENDOREN, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de H. J. DRIJKONINGEN, referendaris.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

F. LIEVENS

W. DEROOVER